

ת"פ 41844/05/14 - מדינת ישראל נגד טאופיק עאזם

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 41844-05-14 מדינת ישראל נ' אלחין(עציר)
ואח'
בפני כב' השופטת נאווה בכור
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. הנאשם
2. טאופיק עאזם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אבישי רובינשטיין
הנאשם 2 בעצמו וב"כ עו"ד ג'לג'ולי וג'די

גזר דין (בעניינו של נאשם 2 בלבד)

1. נאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של כליאת שווא לפי סעיף 377 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק, על פי המפורט בו.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע בגינו, ויתקבלו תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו - ללא הסכמה לעניין העונש.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 1.4.15 עולה כי הוא כבן 22.5 תושב טיבה, רווק ועובד בשיפוצים.

הינו הצעיר מבין ששה אחים ואחיות במשפחת מוצאו, אותה תאר כמתפקדת, ולדבריו חונכו לכיבוד ערכים של משפחתיות ועזרה הדדית, והדגיש את התמיכה ההדדית בין האחים והאכפתיות האחד כלפי השני.

אביו נפטר לפני כשבע שנים ממחלת לב בהיותו כבן 53, לאחר שסבל מבעיות תפקוד על רקע מחלתו, והיה סיעודי ותלוי באחרים טרם מותו. ניכר כי מצבו של האב גרם לנאשם לתחושת בדידות בצעירותו.

אמו כבת 57, עקרת בית, החיה מקצבת שארים של המוסד לביטוח לאומי, ותוארה על ידו כאישה אכפתית חמה ומציבת גבולות ברורים לילדיה.

עמוד 1

הנאשם סיים 10 שנות לימוד בבי"ס תיכון בטירה, ודיווח כי התנהגותו הייתה נורמטיבית ללא בעיות התנהגות. הישגיו היו נמוכים ומעיד על עצמו כמי שיועד קרוא-וכתוב באופן חלקי.

סובל מבעיות בריאותיות, אסטמה וסכרת נעורים, ומטופל תרופתית.

מחלתו פגעה ביכולתו לעבוד באורח יציב, וכיום עובד מזה תקופה בשיפוצים (לא הוצגו תלושי שכר).

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי הוא נעדר הרשעות קודמות, ומלבד תיק זה לא פתוחים נגדו תיקי מב"ד נוספים.

מוכר לשירות מגיל 15 על רקע מעורבותו בעבירה של השתתפות בהתפרעות. הועמד בפיקוח השירות לנוער ובתקופה זו נעזר ונתרם, חווה העצמה ותפקודו היה תקין.

בהתייחסותו לעבירות הנוכחיות - שלל כוונה לפגוע במתלוננים. לדבריו נענה לבקשת אחיו לשמור על המקום בלא שידע כי מדובר באנשים כלואים בתוך המחסן.

השירות התרשם כי הענות זו לדרישת אחיו נבעה מהאופן בו גדל, ללא דמות אב, ואחיו הגדולים היוו עבורו דמויות סמכותיות.

הנאשם הביע חרטה על התדרדרות המצב, חש אמפתיה כלפי המתלוננים, ואף ניסה להתעניין בשלומם.

בנוסף, נוכח ההערכה כי מצוי בקשר עם גורמים שוליים - נערכה לו בדיקת שתן, ונמצא נקי מסמים.

מהשיחה עמו התרשם השירות כי הנאשם חלש וחולה במחלות כרוניות שגדל בעזובה משפחתית, התייתם בגיל צעיר, ומחלתו מקשה עליו לתפקד באורח יציב.

לאור האמור, נהיה תלתי באחרים ובמיוחד בבני משפחתו באופן המסביר את מעורבותו בעבירות, ורצונו להרשים את אחיו ולזכות בהערכתם.

גורמי הסיכון בעניינו - היותו בחור צעיר, שאינו מגובש, נגרר אחר דמויות סמכות בהן תלוי, ובעל קווים תוקפניים באישיותו.

גורמי הסיכון לשיקום - העדר עבר פלילי והיותו של הליך המעצר עבורו משבר שחידד לו את חומרת מעשיו, וכן ניהול הליכים משפטיים שהיוו גורם מרתיע עבורו, חרטתו והבנתו את השלכת מעשיו וחומרתם.

בנסיבות אלה, העריך השירות כי הנאשם זקוק לעזרה טיפולית והמליץ על **העמדתו במבחן** במהלכה ישתלב בקבוצה טיפולית לצעירים שהופנו על רקע עבירות אלימות בטיבה.

מטרת הטיפול לסייע לו לשפר את דימויו העצמי, להתחזק ברמה האישית, ולגבש יכולת הצבת גבולות מול לחצים שונים, ובכלל זה לחצים משפחתיים.

בנוסף, ממליץ השירות על הטלת **צו של"צ** בהיקף 150 שעות.

4. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו מיום **29.3.15** עולה כי הנאשם לא התייצב ביום 26.3.15 חרף זימון שנשלח לעורך דינו.

מחוות דעת הממונה מיום **7.5.15** עולה כי הנאשם התייצב והביע הסכמתו לריצוי מאסר בעבודת שירות במרכז קליטה ברעננה. נמצא כי יכול לעבוד בכל עבודה ללא מגבלה.

5. בטיעוניו לעונש טען ב"כ המאשימה כי מדובר בתיק חמור בו נידון הנאשם האחר ל-7 חודשים ועשרה ימים של מאסר בפועל.

מספר גורמים חברו יחד בתיק זה, כשהנאשמים עשו דין לעצמם וכלאו שני תושבי האזור במשך שעות ארוכות, והנאשם שמר עליהם במקום לשחררם או להזעיק משטרה. גם כשהגיעה המשטרה- הוציא את המנעול וזרק אותו כדי להרחיק עצמו מהאירוע.

אלמלא הגיעו השוטרים למקום- היה הנאשם ממשיך לשמור על המתלוננים עוד זמן רב.

במעשיו פגע בחירותם של המתלוננים, המהווה זכות יסוד במדינת ישראל.

בעבירות אלה העתירה בדרך כלל הינה לענישה של 7-8 חודשי מאסר ועד שנה וחצי מאסר.

עם זאת, הואיל ולנאשם אין עבר פלילי קודם, והיה פחות דומיננטי בין המעורבים באירוע, כמו גם העונש שהושת על נאשם 1, לא מבוקש למצות עמו את הדין.

הקושי הראייתי בעניינו של נאשם זה הינו פחות מהותי מאשר בעניינו של נאשם 1, כך שניתן היה להרשיעו על סמך חומר הראיות הקיים בתיק.

מהתסקיר עולים קשיים רפואיים - אך אין בכך כדי להוות משקל של ממש לאור המיוחס לו, הואיל ולא היה בקשיים אלה כדי למנוע ממנו את ביצוע העבירה בעלת אלמנט פיזי מסוים.

עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו וטוען כי שמר על תושבי האזור לבקשת אחיו ולא ידע שישנם שם אנשים.

לאור האמור, אין לקבל את המלצת השירות המסתפקת בצו של"צ.

לאור האמור, מגבילה עצמה המאשימה ועותרת לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד מע"ת וקנס.

ב"כ הנאשם ציין בטיעונו לעונש כי אין להשוות את עונשו של הנאשם לזה של נאשם 1, שהינו בעל הרשעות קודמות, והורשע בעבירות נוספות לאלו של הנאשם- כליאת שווא, העסקת שב"ח וכניסה לישראל שלא כחוק.

חלקו של הנאשם קטן יותר בכתב האישום, ואלמלא הודה הנאשם במיוחס לו וקיבל אחריות- לא היה השירות ממליץ על של"צ.

הנאשם הודה במעשיו מיד בחקירתו במשטרה, והסביר כי נענה לבקשת אחיו. הוא לא הרחיק את עצמו.

הנאשם נמצא למעלה משבעה חודשים במעצר בית מלא אותו לא הפר מעולם.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש לאמץ את המלצת השירות ולהשית עליו של"צ, אך ככל שבימ"ש יגזור עליו עבודות שירות- מוכן הנאשם לבצען.

הנאשם הוסיף כי מסכים לבצע עבודות שירות.

6. הכרעה

העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה בין חומרת המעשה ונסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (**סעיף 40ג(א) לחוק**).

מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה בערכים חברתיים ראשונים במעלה, שעניינם הגנה על חירותו של הפרט, חופש תנועתו, ושמירה על זכותו לכבוד ולביטחון אישי.

במעשיהם עשו הנאשמים דין לעצמם וכלאו שני שב"חים במשך שעות ארוכות, כשבתום האירוע- הנאשם אף הפריע לשוטרים במילוי תפקידם כשזרק את המנעול ששימש לכליאתם של השב"חים.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שמוצאות ביטוי בכתב האישום המתוקן, מעלות כי בעת הרלוונטית ניהל נאשם 1, אחיו של הנאשם, מכולת בקלנסואה.

לאחר שנאשם 1 גילה ביום 15.5.14 כי המכולת נפרצה ונגנבו ממנה כל הסיגריות וכסף מזומן, לקח את העובד שלו ואדם נוסף, שניהם שב"חים, אותם האשים בפריצה, למבנה סגור לגידול סוסים ביחד עם בעליו של המבנה, אחמד.

בהגיעם למבנה, החלו נאשם 1 ואחמד לתשאל את השניים אודות הפריצה, ולבסוף נעלו אותם במבנה ונסעו מהמקום.

כעבור שלוש שעות חזר נאשם 1 למבנה, ביחד עם **הנאשם**, והמשיך בתשאול השב"חים ביחד עם אחמד.

נאשם 1 אף אילץ את העובד להתקשר לאביו, איים על האחרון ודרש ממנו 6,000 ₪ תמורת שחרורו של בנו.

בשלב זה פנה נאשם 1 לנאשם ואמר לו "אם מישהו יוצא מהבית אתה יורה להם בראש", נעלו את השב"חים במבנה במנעול, ועזבו את המקום כשהנאשם נותר לשמור על המבנה.

כאשר הגיעו השוטרים למקום- מיהר הנאשם להוציא את המנעול ולזרוק אותו לצד המבנה.

התנהלותו של הנאשם מעידה על תכנון מוקדם ביחד עם נאשם 1 (סעיף 40ט(א)(1) לחוק), אשר הביאו למקום הכליאה כעבור מספר שעות במטרה כי ישמור על המתלוננים בהיותם כלואים במבנה.

הנאשם אף נכח במקום בעת תשאולם של המתלוננים ושיחת הטלפון לדרישת הכופר עבורם, ועל כן אין ממש בגרסתו בתסקיר לפיה כביכול "לא ידע" כי במבנה ישנם אנשים.

בנסיבות אלה, הנזק שנגרם למתלוננים הינה המצוקה הנפשית והרגשית בה היו שרויים, מקום בו היו כלואים במבנה לגידול סוסים, במשך שעות ארוכות מבלי לדעת מה ייעשה בהם, ללא אוכל ומים, תוך שהם מתושאלים אודות אירוע פריצה על לא עוול בכפם.

למותר לציין כי אלמלא הגיעו השוטרים למקום במועד, עלולים היו המתלוננים להיכלא לזמן ממושך יותר, והנזק עלול היה להיות חמור הרבה יותר עד כדי פגיעה פיזית או אף קיפוח חיים (סעיף 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק).

העובדה לפיה מדובר המתלוננים שהינם שב"חים, רק מחדדת את חומרת המעשים, בהיותם חלשים וחסרי הגנה בנסיבות אלה, ללא יכולת להזעיק עזרה או לפנות לרשויות אכיפת החוק.

עם זאת, חלקו של הנאשם באירוע הינו קטן יותר ביחס לנאשם 1, כמו גם ליתר המעורבים באירוע, ומעשיו הסתכמו בשמירה על המבנה וזריקת המנעול (סעיף 40ט(א)(2) לחוק).

בנוסף, לא ניתן להתעלם מכך שעל פי השירות -העובדה לפיה נענה לדרישת אחיו וביצע את העבירה נעוץ באופן בו הינו האח הצעיר במשפחה אשר גדל ללא דמות אב, ועל רקע תחושת היתמות, בריאותו הלקויה, ודימויו העצמי הנמוך - פיתח תלות בבני משפחתו ובעיקר באחיו הגדולים שמהווים דמויות סמכותיות עבורו, ועל כן ביקש להרשים אותם ולזכות בהערכתם ואישורם (סעיף 40יא(8) לחוק; סעיף 40ט(א)(5) לחוק).

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות עולה כי הנאשם צעיר כבן 22, רווק, שניהל אורח חיים נורמטיבי בעיקרו עד לאירוע דנן (הגם שבעברו מעורבות בהשתתפות בהתפרעות בהיותו קטין), ללא הרשעות קודמות או תיקי מב"ד תלויים ועומדים נגדו (סעיף 40יא(11) לחוק).

יש לציין כי את העבירות דנן ביצע חרף הבעיות הבריאותיות מהן סובל (אסטמה וסכרת נעורים), ולא

היה באלו כדי להניאו ממעשיו, ועל כן יש ממש בעמדת המאשימה לפיה אין במצבו הרפואי האמור כדי לשמש לו לקולא.

הגם שמגרסתו בפני השירות עולה כי אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, כי אם חלקית בלבד, מקום בו מודה בביצוע העבירה אך מסייג זאת בכך שלא ידע אודות נוכחותם של המתלוננים במבנה, הרי שמביע חרטה על התדרדרות המצב, חש אמפתיה כלפי המתלוננים והתעניין בשלומם (סעיף 40יא(4) לחוק), והשירות אף התרשם כי ההליך המשפטי, ובכלל זה הליך המעצר, היוו גורם מרתיע.

יש לציין כי מהתסקיר עולים מאמציו של הנאשם לתפקד באופן נורמטיבי, חרף הנסיבות המשפחתיות והבריאותיות בהן גדל, וכי הוא נקי מסמים וכיום עובד בשיפוצים.

בנסיבות אלה, התרשם השירות כי הנאשם בעל קווים תוקפניים באישיותו, ועל כן המליץ על השתלבותו בהליך טיפולי לצעירים שהופנו לשירות על רקע עבירות אלימות, באופן שיסייע לו לשפר את דימוי העצמי, להתחזק ברמה האישית, ולגבש יכולת להצבת גבולות מול לחצים שונים, ובכלל זה לחצים משפחתיים.

זאת ועוד, הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, ובכך חסך זמן שיפוטי רב ובכלל זה את העדת המתלוננים, ומנע מהם נזק נפשי נוסף (סעיף 40יא(6) לחוק).

מתחם העונש ההולם בעבירת ההפרעה לשוטר נע בין מע"ת למספר חודשי עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם בעבירת כליאת שווא נע בין 6 - 12 חודשי מאסר בפועל (בשים לב כי המחוקק קבע עונש של עד 3 שנות מאסר בצידה, כשהפער מהפסיקה הנוהגת הינו גדול).

מתחם העונש ההולם הכולל בנסיבות אלה, נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים בעניינו של הנאשם, טיעוני הצדדים והתסקיר בעניינו הגעתי למסקנה כי יש להשית עונשו ברף הנמוך של מתחם הענישה.

עם זאת, יש ליתן משקל מכריע לעובדה לפיה על נאשם 1 בתיק, שהיווה בבחינת הגורם המרכזי שביצע את חלקו הארי של כתב האישום, הושתו 7 חודשי מאסר בפועל, כאשר בעברו הרשעות קודמות.

בנסיבות אלה, ובשל עקרון אחדות הענישה, הרי שעל עונשו של הנאשם דן לבטא את הפער בינו לבין נאשם 1, הן לאור מידת מעורבותו באירוע והן לאור העדר עבר פלילי.

אשר על כן, לאור עונשו של נאשם 1, נסיבותיו האישיות של הנאשם והעדר עבר פלילי, הודאתו במסגרת הסדר, סיכויי שיקומו במידה וישתלב בהליך הטיפול (סעיף 40ד(א) לחוק), העובדה כי מצוי מזה זמן ממושך בתנאי מעצר בית מוחלט, ועמדת המאשימה - מצאתי כי יש לחרוג לקולא ממתחם הענישה ולהורות על הטלת של"צ בעניינו, לצד צו מבחן - בהתאם להמלצת השירות.

7. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. צו מבחן למשך שנה - במסגרתו ישתלב בקבוצה טיפולית לצעירים שהופנו על רקע אלימות בטיבה.
- ב. צו של"צ בהיקף 150 שעות - על פי תוכנית שירות המבחן.
- ג. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור על כל עבירה בה הורשע.
- ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו - שישולם עד 1.9.15.

8. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ה, 22 יוני 2015, במעמד הנוכחים.